

Sygnatura akt IV U 42/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marta Ładzińska

Protokolant: Katarzyna Przybylska

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2018 r. w Jeleniej Górze

sprawy z odwołania S. K.

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.**

na skutek odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 18 grudnia 2015 r. znak (...)

w przedmiocie jednorazowego odszkodowania

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 18 grudnia 2015 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy S. K. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 25 marca 2013 r. w kwocie odpowiadającej 12% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu,

II. kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IV U 42/16

UZASADNIENIE

Wnioskodawca S. K. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. z dnia 18 grudnia 2015 r. znak (...)(...), którą organ rentowy odmówił mu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy. W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 25 marca 2013 r. miał wypadek przy pracy. Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił zero % uszczerbku na zdrowiu, z czym wnioskodawca nie zgadza się, wskazując, że przez ponad pół roku przebywał na zwolnieniu lekarskim i już ta okoliczność wskazuje na uszczerbek na jego zdrowiu.

Pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o oddalenie odwołania oraz o zawieszenie postępowania do czasu zakończenia postępowania toczącego się przed Sądem Okręgowym w Jeleniej Górze o rentę. Organ rentowy zarzucił, że podstawą decyzji była Ustawa z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (DZ U nr 199, poz. 1673) oraz że na mocy przepisu art. 11 ust. 1 cytowanej Ustawy jednorazowe odszkodowanie przysługuje ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, a wnioskodawca zgodnie z orzeczeniem komisji lekarskiej z dnia 10.12.2015 r. nie doznał żadnego uszczerbku na zdrowiu.

Postanowieniem z dnia 24 lutego 2016 r. (k. 6) postępowanie w sprawie zawieszono na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c.

Postanowieniem z dnia 17.11.2016 r. (k. 16) podjęto zawieszone postępowanie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca S. K. pracował jako operator urządzeń rozdrabniających i podlegał ubezpieczeniom społecznym.

W dniu 25 marca 2013 r. S. K. uległ wypadkowi przy pracy.

(dowód: bezsporne)

S. K. doznał urazu kręgosłupa szyjnego i piersiowego, wstrząśnienia mózgu.

S. K. cierpi na stan po urazie kręgosłupa odcinka szyjnego oraz stan po urazie kręgosłupa odcinka piersiowego, stan po wstrząśnieniu mózgu, otępienie o etiologii pourazowej i zaburzenia depresyjno – lękowe prawdopodobnie pourazowe, a nadto organiczne zaburzenia depresyjno – lękowe i osobowości, zmiany zwyrodnieniowe i dyskopatyczne kręgosłupa z podmiotowym zespołem bólowym, bez objawów podrażnienia bądź uszkodzenia korzeni rdzeniowym bądź rdzenia kręgowego. U wnioskodawcy występują zaburzenia w postaci lęku, niepokoju, drażliwości, napięcia emocjonalnego, nadmiernej koncentracji na objawach, poczucie bezsilności, znaczne osłabienie ogólnej aktywności poznawczej, osłabienie dynamiki zachowania, wycofanie ze społecznego funkcjonowania, które w znaczącym stopniu wpłynęły na codzienną aktywność wnioskodawcy, ograniczając jego zdolności do poprawnego funkcjonowania w życiu osobistym, społecznym. Wnioskodawca wymaga leczenia farmakologicznego, przyjmuje leki. W ostatnim okresie nastąpił deficyt funkcji poznawczych, poziom koncentracji jest ograniczony do prostych zadań, w zadaniach bardziej złożonych wnioskodawca jest pogubiony. Jest nieporadny społecznie, w sytuacjach złożonych wymaga wsparcia innych osób.

Zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa są naturalnym procesem starzenia organizmu.

Podstawową przyczyną dolegliwości i ograniczenia ruchomości kręgosłupa szyjnego i piersiowego wnioskodawcy jest przebyty wypadek, a nie zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa.

Pod względem skutków ortopedycznych długotrwały uszczerbek na zdrowiu wnioskodawcy spowodowany wypadkiem przy pracy z dnia 25.03.2013 r. wynosi 4 %.

W zakresie układu nerwowego uszczerbek na zdrowiu wnioskodawcy na skutek wypadku przy pracy z dnia 25.03.2013 r. wynosi 0%.

Pod względem skutków psychologiczno – psychiatrycznych długotrwały uszczerbek na zdrowiu wnioskodawcy spowodowany wypadkiem przy pracy z dnia 25.03.2013 r. wynosi 8 %.

(dowód: dokumentacja medyczna, k – 38-105v, k – 116-140v, k – 161-164, opinia biegłego chirurga - ortopedy z dnia 23.08.2017 r., k – 111-115, opinia biegłego neurologa z dnia 13.11.2017 r., k – 160-160v, opinia uzupełniająca biegłego chirurga - ortopedy z dnia 10.12.2017 r., k – 176, opinia biegłych psychologa i psychiatry z dnia 22.02.2018 r., k – 196-202)

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd oparł się na dowodach z dokumentacji zawartej w aktach ZUS, na dokumentacji medycznej złożonej przez wnioskodawcę, których żadna ze stron nie kwestionowała, a Sąd nie miał podstaw, by odmówić im autentyczności i wiarygodności oraz na opiniach biegłych: ortopedy, neurologa oraz wspólnej opinii psychologa i psychiatry, które zostaną omówione w toku rozważań.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawą żądania wnioskodawcy był przepis art.11 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z dnia 28 listopada 2002 roku, nr199, poz. 1673 ze zmianami), zgodnie z którym ubezpieczonemu, który w następstwie wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

W niniejszej sprawie okolicznością bezsporną był fakt, że wnioskodawca uległ w dniu 25.03.2013 r. wypadkowi przy pracy. Spór dotyczył okoliczności, czy wypadek ten wywołał u wnioskodawcy uszczerbek na zdrowiu, jakiego rodzaju

i w jakiej wysokości. Od wysokości uszczerbku zależy bowiem wysokość odszkodowania w świetle art. 11, 12 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z dnia 28 listopada 2002 roku, Nr 199, poz. 1673 ze zmianami).

Wysokość uszczerbku na zdrowiu wnioskodawcy wynosi 12 %. Sąd ustalił tę okoliczność na podstawie opinii biegłych sądowych - z zakresu ortopedii, neurologii, psychologii i psychiatrii. Sąd dał wiarę opiniom, albowiem były one rzetelne, spójne, logiczne oraz sporządzone zgodnie z zasadami wiedzy.

Opinia biegłego podlega - jak inne dowody - ocenie według art. 233 § 1 k.p.c., lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny, to jest zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Nie podlega ona zatem weryfikacji w takich kryteriach, jak dowód na stwierdzenie faktów. Jednocześnie, przy ocenie biegłych lekarzy sąd nie może zająć stanowiska odmiennego, niż wyrażone w tej opinii, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego (tak: wyrok SN z 1987.10.13, II URN 228/87, (...)). Z istoty i celu dowodu z opinii biegłego wynika przy tym, że jeśli rozstrzygnięcie sprawy wymaga wiadomości specjalnych, dowód z opinii biegłych jest konieczny. W takim wypadku Sąd nie może poczynić ustaleń sprzecznych z opinią biegłego, jeżeli jest ona prawidłowa i jeżeli odmiennie ustalenia nie mają oparcia w pozostałym materiale dowodowym. W niniejszej sprawie Sąd nie dopatrył się przesłanek podważających prawidłowość wydanych opinii.

Organ rentowy złożył zastrzeżenia do opinii biegłego ortopedy, zarzucając, że uszczerbek na zdrowiu wnioskodawcy wywołany jest zmianami zwyrodnieniowymi kręgosłupa, a nie – urazem z dnia 25.03.2013 r. Biegły w opinii uzupełniającej wskazał, że zarzuty te nie miały wpływu na treść opinii i uzasadnił, że podstawową przyczyną dolegliwości i ograniczenia ruchomości kręgosłupa szyjnego i piersiowego wnioskodawcy jest przebyty wypadek, a nie zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa, co wynika ze złożonej dokumentacji medycznej. Do opinii uzupełniającej organ rentowy nie wnosił zastrzeżeń.

Do pozostałych opinii żadna ze stron nie złożyła zastrzeżeń.

W związku z powyższym, wobec ustalenia, że wnioskodawca doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 12% (4% ze względów ortopedycznych i 8% - ze względów psychologiczno – psychiatrycznych), Sąd uznał odwołanie za uzasadnione i na podstawie przepisu art. 477⁽¹⁴⁾ § 1 k.p.c. odwołanie uwzględnił, zmieniając decyzję organu rentowego.

Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych zawarte w punkcie II wyroku znajduje oparcie w przepisie art. 108 k.p.c. oraz art. 113 w zw. z art. 96 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 98 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594). W toku postępowania wnioskodawca był zwolniony od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych, a wydatki w toku postępowania ponosił Skarb Państwa.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.